

924 Odpočín-te v po-ko-ji

transpozice 7

1. Od - po-čin - te v po - ko - ji, po bo - ji, du - še vě - ří -

cí!

Vy - slyš, Bo - že, hlas své cír - kve pro - sí - cí,

pro - sí - cí.

2. Na prosby své svaté Matky
odpušť jejich nedostatky;
Kriste pro svou drahou krev
zesnulým svou lásku zjev, lásku zjev.

3. S vírou na ně vzpomínejme,
z očistce jim pomáhějme,
budou na nás vzpomínat,
až my budem umírat, umírat.

2. Na prosby své sva - té Mat - ky od - pusť je - jich ne - do -

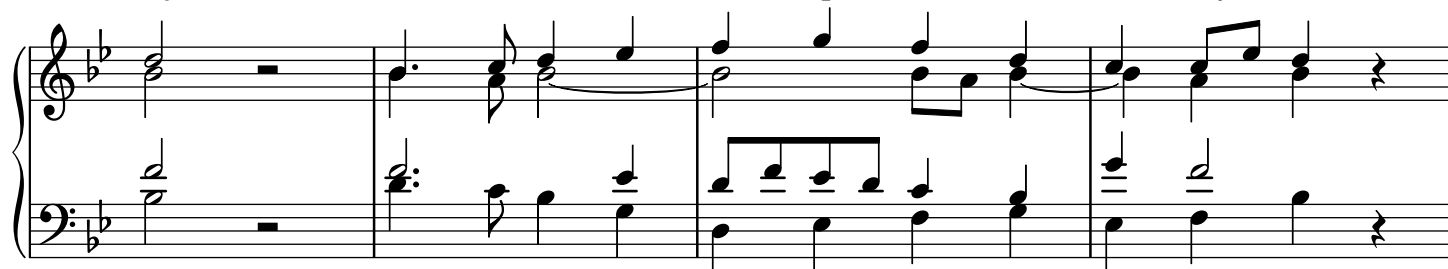
stat - ky; Kriste pro svou dra - hou krev ze - snu - lým

svou lás - ku zjev, lás - ku zjev.

3. S ví - rou na ně vzpo - mí - nej - me, z o - čis - tce jim po - má -



hej - me, budou na nás vzpo - mí - nat, až my bu -



dem u - mí - rat, u - mí - rat.

